

با توجه که هیچ چیز از ظاهر نمیتواند بر درون
ما تاثیر بگذارد آیا من بعنوان یک مسیحی
میتوانم خالکوبی انجام دهم ؟ نظر کتاب مقدس
درباره خالکوبی چیست ؟

با توجه که هیچ چیز از ظاهر نمیتواند بر درون ما تاثیر بگذارد آیا من بعنوان یک مسیحی میتوانم

خالکوبی انجام دهم؟ نظر کتاب مقدس درباره خالکوبی چیست؟

بدن خود را بجهت مرده مجروح مسازید، و هیچ نشان بر خود داغ نکنید. من پهوه هستم

از گذشته تا امروز در تمامی کشورها از جمله کشور ما ایران خالکوبی یا نقش زدن در روی بدن رواج داشته و همچنان نیز دارد و این عمل با انگیزه های مختلفی در میان مردان و زنان انجام میگرفته است. زنان معمولاً برای زیباتر شدن اقدام به خالکوبی می کرده اند. گاه نیز به دلایل خرافی همچون افزون شدن مهر شوهر، سپید بختی و یا دورکردن چشم بد این عمل را انجام می داده اند. محل خالکوبی بستگی به دلیل خالکوبی داشته است. طرح بوته گل یا گنجشک در زیر گردن برای زیبایی به کار می رفته است. نقش سرو یا بوته گل بر سینه و خال تکی بر چانه و یا میان دو ابرو، همگی از خالهای زیباکننده بوده اند. خال محبت بر زبان نقش می شده است و خال چشم بد و افزونی مهر شوهر در زیر ناف بکار می رفته است. پهلوانان و شبه پهلوانان، معمولاً خال را بر بازو یا سینه و به نقش شیر و اژدها می کشیدند.

اما سوال اینجاست فلسه بوجود آمدن خالکوبی چیست؟ و من بعنوان یک ایماندار به مسیح چگونه میتوانم دیدگاه کتاب مقدس را درباره این موضوع درک نمایم؟

در کتاب مقدس میخوانیم مسیح در میان مسائل پاکی درون و بیرون اهمیت خاصی به *پاکی درون* میدهد "وگفت: آنچه از آدم بیرون آید، آن است که انسان را ناپاک میسازد، زیرا که از درون دل انسان صادر میشود، خیالات بد و زنا و فسق و قتل و دزدی و طمع و خبائت و مکر و شهوتپرستی و چشم بد و کفر و غرور و جهالت. تمامی این چیزهای بد از درون صادر میگردد و آدم را ناپاک میگرداند" (مرقس ۷: ۲۰-۲۳) حتی در بسیار از موارد فریسیان را به داشتن ظاهری بکر و بر خلاف عموم (ردای بلند و اجرای بعضی اعمال و ...) محکوم میکرد "خداوند وی را گفت: همانا شما ای فریسیان بیرون پیاله و بشقاب را ظاهر می سازید ولی درون شما پر از حرص و خبائت است. ای احمقان آیا او که بیرون را آفرید، اندرون را نیز نیافرید؟ بلکه از آنچه دارید، صدقه دهید که اینک همه چیز برای شما طاهر خواهد گشت" (لوقا ۱۱: ۳۹-۴۱) و این نمونه ها در کتاب مقدس بسیار هستند اما سوالی که پیش می آید این است که آیا مسیح گفت ظاهر شما مهم نیست؟

من شما را دعوت میکنم در به اتفاق با نگاه دقیق تر در کتاب مقدس کنکاش نمایم، اولین سخن در باره خالکوبی در کتاب لاویان نوشته شده است، همانطور که از این کتاب متوجه میشویم، میدانیم در گذشته قوم اسراییل در حوزه ملت های بت پرست قرار داشت و ملل بت پرست آن را احاطه کرده بودند جالب است بدانید امروزه کلیسا نیز همان حالت را دارد و ما نیز در میان کسانی هستیم که خدای حقیقی را رد میکنند و به مرده پرستی و ... روی آورده اند، جالبتر اینکه علاوه بر هشدار برای خالکوبی در آیه ۱۹ باب ۱۹ کتاب لاویان نوشته شده "حیوانات خانگی را با حیوانات غیر ممنوع آنها وادار به جفت گیری نکنید. در زمین خود دو نوع بذر نکارید و لباسی که می پوشید، نباید از دو نوع پارچه مختلف باشد"

کمی صبر کنید! آیا خداوند درباره مراقبت از مخلوط پشم یا پلی استر سخن میگوید؟ نخیر، این قسمت را اینگونه باید درک کرد که در پشت این یادآوری فیزیکی به قوم اسراییل بسیاری از توصیه

های روحانی وجود دارد که درباره به اصطلاح 'مد روز' آن زمان میباشد و امروز هم درباره ما صدق میکند .

یکی از اقداماتی که در آن دوره همسایگان بت پرست اسراییل انجام میدادند خالکوبی بود و این نقوش صرفاً نشان دهنده اعتقادات یا قبیله و خدای آنها بود بعنوان مثال زمانی که ایلیا با انبیای بعل روبرو شد و از آنان درخواست کرد از خدای خود کمک بخواهند بعد از آنکه جوابی دریافت نکردند همانطور که در میان آن اقوام معمول بود مشغول به تیغ زدن و مجروح کردن بدن هایشان شدند تا خدای ایشان به آنها پاسخی بدهد و آن قسمت هایی که بر روی آنها تیغ میکشیدند نشانه های خدایشان بود تا بدینوسیله جواب آنها را بدهد ، حال ما میدانیم که خدای ما زنده و شنواست ، به یاد داشته بیاوریم خدا از قوم اسراییل خواست از قرار دادن هر نوع نشانه فیزیکی در بدن خود جلوگیری نمایند تا از هیچ نظر به شباهت ملل بت پرست اطراف خود نباشند یا اگر بخواهیم بهتر درک کنیم به این علت که نه تنها در سوال از خداوند بلکه در جسم هم همشکل دنیا و افراد ملل مختلف نشوند .

اما اینجا سوالی پیش می آید که آیا امروز هم این اصل برای ما مسیحیان نیز صدق میکند ؟ اجازه بدهید نظر کلام خدا را جستجو کنیم .

در کتاب رومیان باب دوازده آیه دوم میخوانیم "و همشکل این جهان مشوید بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید تا شما دریافت کنید که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست" این آیه نشان دهنده وجود پایبندی امروزه کلیسا به همان توصیه گذشته خداوند به قوم اسراییل میباشد ، بازهم شاید سوالی بوجود بیاید که آیا خالکوبی را نیز در این اصل میتوان گنجانید ؟ اجازه بدهید برای درک بهتر کاربرد دیگر این دستور و پاسخ به این سوال مثالی بزنیم ؛

امروزه هیچ مسیحی نمیگوید که پوشیدن جوراب شلواری برای زنان مشکلی دارد و اشتباه است با اینکه حدود صد سال پیش در ایتالیا بیشترین طرفداران این پوشش ، زنان روسپی بودند و این نوع لباس پوشیدن آنها، تبدیل به یک نشانه خارجی برای شناسایی این افراد شده بود البته باید بدانید جوراب شلواری تنها مخصوص آن زنان نبود و دیگران نیز از آن استفاده میکردند اما زنان روسپی بیشترین کسانی بودند که از آن لباس استفاده میکردند ، جالب اینجاست در همان زمان یک کشیش ایتالیایی از تمامی جماعت خانمهای کلیسا درخواست کرد که هیچ کدام از جوراب شلواری استفاده نکنند به این دلیل که او نمیخواست به اشتباه آنان و کلیسا را به قسمتی از جامعه که دچار بی اخلاقی هستند اتصال دهند همچنین کلیسا و ایمانداران در اذهان دیگران نباید آن چیزی را بر خلاف جامعه روحانی و شایسته عیسی مسیح است ، القاء کنند زیرا همواره فکر یک مسیحی باید در این باشد که آیا این کار یا سخن یا نام خداوند را جلال میدهد ؟

عزیزان حقیقت این است که خدا از ما میخواد از این جهان جدا شویم و این درخواست شامل زندگی امروز ما نیز میشود زیرا همیشه وجود چیزی در خارج نشان دهنده چیزی در داخل میباشد ! مثلا عمل زنا که نشانه فیزیکی و خارجی است نشان دهنده شهوت در داخل میباشد . پس میبینیم همان توصیه در لایوان ۱۹ امروز برای ما نیز صدق میکند ، عزیزان من در خداوند باید این مطلب را بدانیم که ما مسیحیانی هستیم "در" این جهان و نه "از" این جهان .

توجه کنید یک قایق "در" آب دریا چقدر میتواند مفید باشد زیرا بر روی آب مانده و مانع از بین رفتن دیگران خواهد بود اما تصور کنید این قایق "از" آب پر و غرق شود و خود او قسمتی از دریا بشود !

بله ما مسیحیان مانند قایق هستیم و جهان دریا و تا زمانی میتوانیم مفید باشیم که از آب دریا پر نشویم و خود ، قسمتی از دریا ، یا همشکل با این جهان نشویم ، حال بهتر است انگیزه هایمان را نگاهی دوباره بکنیم و سوالی از خود بپرسیم که آیا این کار من باعث جلال خدا و بنای کلیسا خواهد شد ؟ رساله اول قرنیتیان به وضوح درباره این موضوع میفرماید ؛ “پس خواه بخورید، خواه بنوشید، خواه هرچه کنید، همه را برای جلال خدا بکنید” اگر بازهم جواب خود را نیافتید با من همراه باشید ؛ کتاب مقدس نگاه و ارزشی بالاتر از آنچه ما تصور میکنیم برای بدن های ما قائل میشود و آن را صنعت دست خدا معرفی مینماید و محلی که خدا در آن ساکن میباشد ، امروزه بسیاری از انسانها با تغییرات در بدن های خود آنها را به شباهت بعضی شخصیت های افسانه ای و یا با عمل های جراحی در گوش و خود را به شباهت تمثال های شیطانی و یا با نقوش مختلف بر روی بدن خود اقدام به نشان دادن اعتقادات خود مینمایند اما آیا ما نیز میتوانیم با استفاده از همین راهکرد ، ابزاری برای بشارت مسیح باشیم ؟

از خودم شروع میکنم ، نام من عادل است و در همان ابتدای زمانی که خداوند را شناختم اشتیاقی شدید برای نجات جان های گمشده داشتم و سعی میکردم از هر ابزاری برای این امر استفاده کنم از گردنبندهای صلیب گرفته تا شکل ماهی در پشت خودرو و هدیه دادن کتاب مقدس ! ولی در تمام آن دوران شاهد کمترین ثمر در امر بشارتی خود بودم ! اما زمانی که شناخت بیشتری از خدا یافتم، این مسئله را درک کردم که این نوع زندگی من هست که بهترین شاهد برای کارهای خداوند میباشد و امروز میدانم برای بشارت عیسی مسیح ، باید زندگی مسیحی گونه داشته باشیم و فقط در صورت لزوم و موارد خاص ، برای بشارت ، از زبان خود استفاده کنیم.

بهتر است بدانیم بدن ما جایگاه خداوند است و ما نیز نسبت به آن مسئول هستیم کلام خدا در اول قرنیتیان میفرماید “یا نمی دانید که بدن شما هیکل روحالقدس است که در شما است که از خدا یافته اید و از آن خود نیستید؟ زیرا که به قیمتی خریده شدید، پس خدا را به بدن خودتمجید نمایید” در کتاب لاویان میفرماید “مقدس باشید چرا که من قدوسم” میدانید کلمه مقدس بمعنی “جدا شده” میباشد اما جدا شده از چه چیزی ؟ از گناه و جهان ، من از شما درخواستی دارم که بنا به آیه بالا از خود بپرسید آیا بدن من خدا را جلال میدهد ؟ آیا تا آمدن عیسی مسیح بدن خود را بیعیب نگاه داشتم ؟ “از هر نوع بدی احتراز نمایید. اما خود خدای سلامتی، شما را بالکل مقدس گرداند و روح و نفس و بدن شما تمام بیعیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ما عیسی مسیح” آیا باعث لغزش دیگران خواهم بود ؟ (اول قرنیتیان باب ۱۰ آیات ۲۳-۳۳) در پایان میگویم خدا قضاوت کننده و کاشف انگیزه ها و نیات قلبی ماست امروز آنچه لازم بود را من به شما گفتم کلام خدا در رومیان باب ۱۴ آیه ۲۳ میفرماید “.... هرچه از ایمان نیست گناه است” حال دیگر همه چیز روشن است

نویسنده : محمد رضا طاهری (عادل)